

LLEGAT

V4.1.3

De Daniel J. Meyer

Escena 1

La Clara és a casa preparant-ho tot per a una festa de la qual n'és l'amfitriona. Posa copes, menjar, potser encén espelmes. És una festa amb canapès i bon vi i, el pis, és de disseny contemporani, classe mitjana-alta. Ella, està arreglada per a una ocasió important, però no gaire formal; és moderna.

Comença a entrar el públic i el rep. Els saluda un per un, ja que són els seus convidats. Hi ha música suau de fons, però res massa cursi, ni covers, ni jazz. Quan tot el públic és a les seves butaques intenta silenciar les veus de tots i totes, i cridar la seva atenció. Es serveix una copa de vi i l'aixeca.

Clara.- Hola! Hola! Gràcies a tothom per venir. *(a un del públic)* Ei, tu! Vols callar? Va, que només serà un moment!

(a tots) Ja sabeu que em fa vergonya aquest tipus de coses i no són per res del món el meu rotllo!

Bé, us he convidat a aquesta festa *random* perquè... volia celebrar... Ja sé que molts de vosaltres preguntàveu el què? Però... celebrar, només celebrar... (la vida). No és ni el meu aniversari, ni m'han ascendit a la feina -A què? Si ja soc la *jefa- (riu)* “ Soc la *puta ama*” com dirien els meus becaris.

(a un del públic) Eh! Que la broma la faig només jo i no cal que hi afegeixis res més *(li fa senyals de silenci)*.

(a tots) Això, que no és el meu aniversari, ni ascensos, ni em trasllado una altra vegada, i ja estic casada, divorciada i vídua - i ja ho vam celebrar però en *petit* comitè-

(a un altre del públic) Shtt! No cal que expliquis res!

(a un altre del públic) Ni el meu fill es graduarà, perquè primer hauria de decidir fer alguna cosa amb la seva vida. Tot i que aquest tema el deixarem aquí.

(a tots) Us he convidat perquè volia senzillament celebrar. Celebrar i gastar-me la pasta perquè sí, *sin más*; perquè portem mesos sense ballar ni fer una festa; anys de depressió i mal rotllo, i de només obligacions socials i reunions per algun motiu en concret. Aquesta, és perquè sí.

Així que... hi ha vi il·limitat, barra lliure, delicatessen –també per als vegetarians, vegans, ovolactovegetarians, els que només mengem peix, celíacs i diabètics– encara que jo crec que, en dues hores, el menys rellevant per als vostres fetges serà el que mengem.

Salut!

(al tècnic) Puja el volum i... posa play que... ja està preparada la cançó de sortida.

*Comença a sonar una música a tot volum, molt de discoteca, i la Clara comença a ballar. Juga amb el públic perquè ballin.
La llum es va fonent.*

*La música continua sonant però se sent apagada. La llum canvia a una altra més fosca, on només es veuen punts blaus, i potser, els reflexos de llums mòbils de colors d'una discoteca. És un racó o passadís o simplement “cuarto oscuro” d'una discoteca (el lloc on tot passa)
Hi ha dos nois morrejant-se. Un és molt jove, 20 anys (l'Oriol), i l'altre, 36 anys (el Javi)*

*Sona el mòbil de l'Oriol, però ell no en fa cas. Sona, sona, sona.
El Javi es separa*

Javi.- T'estan trucant

Oriol.- Segueix!

El Javi torna al joc, el qual es torna més eròtic i físic. El mòbil torna a sonar. El Javi es separa de l'Oriol i el mira.

Oriol.- Paso d'agafar-lo.

Javi.- Anem a un altre lloc?

El mòbil segueix sonant i l'Oriol el treu de la butxaca dels pantalons per veure qui és, il·luminant l'espai i fent que la gent del “cuarto oscuro” es queixi.

Javi.- ¡Perdón, perdón! Va, anem a un altre lloc, això és un...

El Javi li arregla els pantalons a l'Oriol, que ja els tenia descordats, mentre aquest penja la trucada.

Oriol.- Què? No t'agrada aquell cachas? (L'Oriol il·lumina amb el mòbil un racó) Fem un trio?

Javi.- Tio, para. Vas molt a saco!

Oriol.- No t'agrada *el morbo*?

Javi.- Sí, però...

L'Oriol torna a arraconar i fer-li petons a el Javi. El mòbil torna a sonar. El treu. Aquesta vegada l'apaga i se'l guarda.

Oriol.- A prendre per cul!

L'Oriol torna a morrejar al Javi, li comença a tocar el cul i es tornen a posar a to.

La Clara és a casa seva amb el telèfon mòbil a la mà. Sona una altra música, també animada però menys.

Clara.- (per a si mateixa) Niñato! No contesta.

(a un del públic) Eh! Res, res. El meu fill. No l'agafa. Era per dir-li que...és igual, ¿Vamos a liarla, no? (a aquest i a altres del públic) NO! No us en aneu!

Es posa a ballar, se serveix copes però va veient com tots se'n van. De vegades mira el mòbil.

L'Oriol acorralla contra una paret al Javi , li comença a baixar els pantalons i comença a ajupir-se.

Javi.- Para! Aquí, no!

Oriol.- Boring! Avorrit! Tot i que ja són les cinc i no crec que *pilli* res millor.

Javi.- Idiota. Pirem d'aquest *antro*.

El Javi l'agafa de la mà per sortir. La música va desapareixent. Quan son just a la porta de sortida, l'Oriol encén el mòbil.

Oriol.- Vius sol?

Javi.- No.

Oriol .- Uf...

Javi.- Però... anem a un portal.

Oriol.- No way!

L'Oriol mira el mòbil.

Javi.- ...o a la sauna.

Oriol.- No penso anar a aquests *antros*!

L'Oriol guarda el mòbil amb ràbia de tantes trucades perdudes.

Oriol.- Anem a un hotel.

Javi.- Mmm...

Oriol.- Pago jo.

Javi.- Sí, pare (*riu*)

Surten de la disco.

Sona música de final de festa a un volum molt baix.

Clara (*va saludant un per un al públic*).- Avorrits! Adeu! Que sou uns avorrits!

La Clara tanca la porta de casa i se serveix una darrera copa. Mira el mòbil.

Clara (*per a si mateixa*).- *Niñato!* Ho ha llegit i no diu res.

Escena 2

En un hotel. L'Oriol està enviant missatges pel telèfon.

Oriol.- Agafa *algo* del minibar.

Javi.- Valen una pasta. Baixo i compro alguna cosa en algun 24h.

Oriol.- Agafa-ho del minibar.

Javi.- Estàs *forrado*, tío?

Oriol.- Sí, i?

Javi.- Val, val.

Oriol.- No em contesta ningú.

Javi.- Estàs amb el Tinder?

Oriol.- No has dit que et molava *el morbo*?

Javi.- Però ja som aquí, no?

Oriol.- Avorrits.

Javi.- No!

Oriol.- La pena, tu i tots us heu tornat uns avorrits!

Javi.- Millor de *tranquis*, sí?

Oriol.- *¡Qué remedio...!*

El Javi s'acosta al minibar.

Javi.- Cervesa?

Oriol.- Whisky.

Javi.- Això no és de *tranquis*.

Sona el mòbil de l'Oriol

Javi.- Agafa'l, eh. Si és el teu *novio* es posarà gelós.

Oriol.- Treu-te la roba.

L'Oriol penja la trucada del mòbil i el tira.

La Clara a casa seva – en simultani a escena eròtica- Està al sofà trucant per telèfon.

Clara .- En quin moment vaig decidir tenir un fill?

Javi.- Eh! A mi no em manis.

Oriol.- Doncs espavila, que m'avorreixes.

El Javi s'acosta a l'Oriol. L'agafa per darrere i comença a llepar-li l'esquena i despullar-lo.

Oriol.- Per fi fas alguna cosa interessant, potencialment divertit i deixes *el parloteo*.

L'Oriol i el Javi es comencen a despullar, es fiquen al llit, i després d'acariciar-se, es queden adormits.

La Clara és a casa seva. Sona el mòbil i l'agafa.

Clara.- Bon dia [...] Tan ràpid? [...] No. Cap problema. Però... Tan aviat? [...] Val, val. Tot i que... pensava que tindria una mica més de temps [...] OK. Adeu.

Respira profund, s'aixeca del llit i es posa a arreplegar roba.

A l'hotel. El Javi es desperta i fa un petó a l'Oriol. En simultani, la Clara, agafa una maleta i comença a netejar i recollir la casa. Tira coses que va trobant, a unes bosses.

Javi.- Bon dia.

Oriol.- Hola.

L'Oriol s'aixeca, agafa el mòbil i va al lavabo.

Javi.- Vols que anem a... (esmorzar)?

L'Oriol no contesta. El Javi espera al llit. Després d'una estona, comença a sentir-se incòmode i es comença a vestir.

Javi.- Fem el *numerito* de passar-nos els telèfons o...?

L'Oriol no contesta. La Clara agafa un portarretrats i el mira. Somriu.

Clara.- Era tan *mono*....

Javi.- Bé... doncs, ja està. Ha estat bé.

*La Clara llença el portarretrats a una bossa d'escombraries.
L'Oriol torna del lavabo i mira al Javi.*

Oriol.- Què fas vestit?!

Javi.- Anar-me'n.

Oriol.- On?

Javi.- A casa meva.

Oriol.- Anem-hi.

Javi.- No. Millor que...

Oriol.- No ho vols?

Javi.- Sí, però... no podem. Tu no tens casa o què?

Oriol.- No... Sí... No.

Javi.- Sí o no?

Oriol.- No. No per anar-hi. I tu?

Javi.- Visc amb... és igual.

Oriol.- Perfecte. Et quedes amb mi?

Javi.- MmmNo. Me n'hauria d'anar.

Oriol.- Has de trucar a algú per preguntar.../?

Javi.- Mmm... Sí, però.../

Oriol.- És igual, no soc gelós, però no vull escoltar-ho. Truca a recepció.

Javi.- *Tio*, et clavaran una pasta.

Oriol.- No és un problema. *Estoy forrado*. Truca!

Javi.- No em manis!

Oriol.- Segur?

Javi.- Tira't al llit.

L'Oriol s'estira al llit

Oriol.- Cada vegada menys avorrit...

Javi.- Sht! I no diguis res.

La Clara ja té diverses maletes fetes i caixes embalades. Comença a doblregar la roba de l'Oriol.

Clara.- Inútil! Fins i tot la puta maleta li he de fer.

Sona el mòbil i l'agafa ràpidament, sense mirar qui és

Clara.- Es pot saber perquè no me l'agafaves? [...] ¡Ay, perdó! [...] Sí, tal com vam dir [...] ¡No m'expliquis els teus problemes! Et pago perquè trobis solucions [...] Demà!. A la porta d'entrada i si no contesto, deixa'm les claus a la bústia [...] M'és igual el color, la que tinguin! – total no la veuré des de fora– Però que sigui bonica i sobretot, còmoda [...] OK [...] OK [...] OK [...] Alguna cosa més? Haig de fer coses i ja en vam parlar [...] No et maltracto i no vull fer una escena d'això. Fes el que has de fer. Ciao!

La Clara penja el mòbil.

Clara.- Un altre *niñato*.

A l'hotel. L'Oriol surt del lavabo gairebé nu. El Javi penja el telèfon fix de l'habitació

Oriol.- Està bé aquest rotllo *soft*.

Javi.- *Está claro* que és millor que mani jo.

Oriol.- Al final potser fins i tot, m'agrades. Preparat per repetir?

Javi.- Mmm ... sí, però no. Hem de marxar.

Oriol.- Per què?

Javi.- No queden més habitacions.

Oriol.- Quin dia és?

Javi.- Dimarts.

Oriol.- I des de quan un hotel és ple els dimarts? És igual. Ja se n'haurà anat.

Javi.- Qui se n'haurà anat?

Oriol.- Anem a casa.

L'Oriol es comença a vestir. El Javi, en veure que es vesteix, també ho fa.

Javi.- Qui?

Oriol.- Tant d'interès tens en saber coses sobre la meva vida?

Javi.- Fa massa hores que estem junts, no?

Oriol.- Sí, però... no vull que et creïs falses expectatives.

Javi.- Ja sóc *mayorcito*

Oriol.- Ja ho veig.

Javi.- O només vols follar?

Oriol.- Jo no he dit això.

Javi.- És el que sembla.

Oriol.- T'estic convidant a casa. Tu vius amb algú i tampoc m'ho vols explicar “mmm... Sí però, no” no és un NO rotund. És un... complicat. I passo d'aquestes escenetes.

Javi.- Visc a casa dels meus pares. El pobre home, sempre va ser molt dependent i des que la meva mare va morir, em necessita. No crec que fos una resposta molt erotitzant ni un tema a comentar a la meitat del flirteig. I tu?

Oriol (provocant).- Jo què? Vols exclusivitat?

Javi (rient).- Jo no he dit això.

Oriol.- Visc amb la meva mare en un *pisazo*. Aquesta és la tercera en qüestió, que ja se n'haurà anat. És a casa de divendres a dilluns... de vegades dimarts. Depèn. La resta de la setmana és a Madrid *currant*. O, el sigui que faci.

Javi.- Ah.

Oriol.- És rica, independent i totes aquestes coses de *superwoman*. És directiva d'una empresa. Però no sé si fa alguna cosa o només simula i sincerament, me la sua.

Javi.- Ah!

Oriol.- Tampoc has de fer com si fos interessant tot el que dic, eh. Ja hem follat i repetirem igualment.

Javi.- (Ah) Soc educat, res més.

Oriol.- La cosa és que la *tipa* em manté i ja m'està bé. I ara la casa estarà lliure, així que anem-hi. VA!

Javi.- No l'estimes gens, no?

Oriol.- I a tu què t'importa?

Javi.- Val, val. *Niñato*. Amb mi no et tornis a posar *caprichocito*.

Oriol.- No em diguis com he de reaccionar, OK? Que et quedes sense *jovencito* ...

Javi (rient).- Creia que ja havia quedat clar que mola més quan poso jo les normes.

Oriol.- Perdó? 'Nem!

Javi.- OK.

Oriol.- No la suportó i no suportó parlar d'ella, això és tot.

Javi.- Ets tan adorablement *niñato*.

Oriol.- I tu tan pedantment.../

Javi.- ¡*Cuidao* '! Que no soc el teu pare per aguantar impertinències

Oriol.- Pare no en tinc (*jugant*) Però si vols pots ser el meu *papito*.../

Javi (rient).- Mmm... una mica estrany ja que soc el mantingut. Però... Val!

L'Oriol li agafa la mà i surten de l'habitació